

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อสำรวจการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ ของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย
2. เพื่อสำรวจระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ กับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย

ประชากรแสดงกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักแสดงละครโทรทัศน์ไทยจำนวน 1,140 คน (นิตยสารทีวีพูล, 2546) กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ นักแสดงละครโทรทัศน์ จำนวน 285 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ จำแนกออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ของนักแสดงละคร โทรทัศน์ไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย

ส่วนที่ 2 การใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1979) ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดย วิมลพรรณ (2538)

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือราชการจากคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อติดต่อประสานงานกับบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในการขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักแสดงละครโทรทัศน์เพื่องานวิทยานิพนธ์
2. เมื่อได้รับการอนุญาตจากบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์แล้ว ประสานงานผู้จัดการกองถ่ายเพื่อสอบถาม ในช่วงเวลาที่นักแสดงว่างหรือรอเวลาเข้าฉาก แล้วนำแบบสอบถามไปให้นักแสดงละครกรอกแบบสอบถามจนแล้วเสร็จภายใน 1 วัน รวมทั้งสอบถามผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่และทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ทำการวิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามทั้ง 285 ชุด ด้วยตนเองโดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ระหว่าง วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2549 - วันที่ 31 มีนาคม 2549

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติการวิจัยเบื้องต้น โดยการวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ และไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดซึ่งเป็นนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย จำนวน 285 คน เป็นเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 50.2 และ 49.8 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 24 – 32 ปี (ร้อยละ 44.2) มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 55.1) และเป็นโสด (ร้อยละ 63.2) ในด้านประสบการณ์ในการเป็นนักแสดงพบว่าส่วนใหญ่ทำงานด้านการแสดงมาเป็นระยะเวลา 1 – 5 ปี (ร้อยละ 43.9) โดยมีบทบาทในการแสดงเป็นพระรอง/นางรอง คิดเป็นร้อยละ 26.0 นักแสดงละครโทรทัศน์ไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ระดับการศึกษาที่จำเป็นต่อการเป็นนักแสดงละครโทรทัศน์ควรเป็นระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 60.7)

2. เมื่อพิจารณาด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่นักแสดงละครโทรทัศน์ไทยใช้ในการบริโภคสื่อเพื่อการเรียนรู้พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย ดังนี้

สื่อที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 500 บาท ได้แก่ นิยาย (ร้อยละ 29.8) การ์ตูน (ร้อยละ 34.0) หนังสือพิมพ์ไทยรายวัน (ร้อยละ 42.5) หนังสือพิมพ์ธุรกิจไทย (ร้อยละ 30.9) หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 31.2) นิตยสารสารคดีทั่วไป (ร้อยละ 26.3) นิตยสารแฟชั่น (ร้อยละ 32.3) นิตยสารสุขภาพ (ร้อยละ 29.1) นิตยสารวงการบันเทิง (ร้อยละ 36.8) อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 23.9) คาวเทียม (ร้อยละ 26.3) สื่อที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนระหว่าง 501-1,000 บาท ได้แก่ หนังสือ / ดารา (ร้อยละ 32.6) ดีวีดี/วีซีดี/ซีดี (ร้อยละ 24.9) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนประมาณไม่เกิน 1,000 บาท สำหรับเคเบิลทีวีนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 26.3) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณไม่เกิน 1,500 บาท

3. เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทยเกี่ยวกับระดับความสำคัญสื่อแต่ละสื่อที่มีต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ของนักแสดง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ดังนี้

สื่อที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ (ร้อยละ 49.8) อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 30.5) สื่อที่มีความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ หนังสือ / ตำรา (ร้อยละ 37.2) หนังสือพิมพ์ไทยรายวัน (ร้อยละ 41.8) นิตยสาร (ร้อยละ 43.2) วิทยู (ร้อยละ 40.4) ดีวีดี/ซีดี/วีซีดี (ร้อยละ 31.2) ผู้รู้ / ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้มีประสบการณ์ (ร้อยละ 37.5) และสื่อที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ หนังสือพิมพ์ธุรกิจไทย (ร้อยละ 43.5) หนังสือภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 35.4) เบบี้ทีวี (ร้อยละ 31.9) ดาวเทียม (ร้อยละ 28.1) สถาบันการศึกษาของเอกชน (ร้อยละ 44.6) และสถาบันการศึกษาของรัฐบาล (ร้อยละ 39.6)

4. เมื่อพิจารณาระดับการใช้สื่อเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่าสื่อที่มีการใช้ในระดับใช้เป็นประจำ คือ โทรทัศน์ (ร้อยละ 48.8) ส่วนสื่อที่มีการใช้ในระดับบ่อยครั้ง ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรายวัน (ร้อยละ 48.8) นิตยสาร (ร้อยละ 49.8) วิทยู (ร้อยละ 42.5) อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 37.2) ดีวีดี / ซีดี / วีซีดี (ร้อยละ 41.4) และผู้รู้ / ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้มีประสบการณ์ (ร้อยละ 45.3) สื่อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้ในระดับน้อยครั้ง ได้แก่ หนังสือ / ตำรา (ร้อยละ 40.7) การ์ตูน (ร้อยละ 55.8) หนังสือพิมพ์ธุรกิจไทย (ร้อยละ 54.0) หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 59.6) วารสาร (ร้อยละ 54.4) จุลสาร (ร้อยละ 49.5) เบบี้ทีวี (ร้อยละ 41.4) และดาวเทียม (ร้อยละ 51.6)

5. เมื่อพิจารณาความถี่ของการใช้สื่อต่อสัปดาห์ของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้สื่อ ดังนี้

สื่อที่มีความถี่ในการใช้เป็นประจำ คือ โทรทัศน์ (ร้อยละ 54.4) ส่วนสื่อที่มีความถี่ในการใช้บ่อยครั้งประมาณ 4-6 วัน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรายวัน (ร้อยละ 51.9) นิตยสารแฟชั่น (ร้อยละ 40.7) นิตยสารวงการบันเทิง (ร้อยละ 48.4) วิทยู (ร้อยละ 44.2) ดีวีดี – ซีดี – วีซีดี (ร้อยละ 40.4) และผู้รู้ / ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้มีประสบการณ์ (ร้อยละ 44.2) และสื่อที่มีความถี่ในการใช้น้อยครั้งประมาณ 1-3 วัน ได้แก่ หนังสือ / ตำรา (ร้อยละ 48.8) หนังสือพิมพ์ธุรกิจไทย (ร้อยละ 53.0) หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 57.9) นิตยสารสารคดี (ร้อยละ 47.7) นิตยสารสุขภาพ (ร้อยละ 45.3) อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 33.0) และดาวเทียม (ร้อยละ 38.2)

6. เมื่อพิจารณาความถี่ที่นักแสดงละครโทรทัศน์ไทยใช้สื่อในแต่ละช่วงเวลาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อในแต่ละช่วงเวลาด้วยความถี่ ดังนี้

ใช้สื่อบ่อยที่สุด เมื่ออยู่ในที่พักอาศัย (ร้อยละ 68.4) ส่วนช่วงเวลาระหว่างรอฉาก (ร้อยละ 43.9) และช่วงเดินทางในยานพาหนะ (ร้อยละ 47.9) ใช้สื่อบ่อยครั้ง นอกนั้น ช่วงเวลาระหว่างในการใช้สื่ช่วงพักทานอาหารในกอง (ร้อยละ 47.7) และช่วงรอออกโชว์ตัวตามงานต่างๆ (ร้อยละ 50.5) จะใช้สื่อน้อยครั้ง

7. เมื่อพิจารณาว่านักแสดงละครโทรทัศน์ไทยใช้สื่อแต่ละสื่อในสถานที่ใดมากที่สุดพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อเกือบทุกชนิดในที่ที่พักอาศัย ดังนี้ หนังสือ/ตำรา (ร้อยละ 78.9) หนังสือพิมพ์ไทยรายวัน (ร้อยละ 55.1) หนังสือพิมพ์ธุรกิจไทย (ร้อยละ 47.7) หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 46.0) นิตยสารแฟชั่น (ร้อยละ 51.9) นิตยสารสุขภาพ (ร้อยละ 54.7) นิตยสารวงการบันเทิง (ร้อยละ 52.3) โทรทัศน์ (ร้อยละ 89.5) อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 86.0) วิทยู (ร้อยละ 59.6) เคเบิลทีวี (ร้อยละ 77.9) ดาวเทียมดีวีดี / ซีดี / วีซีดี (ร้อยละ 85.6) สำหรับผู้รู้ / ผู้เชี่ยวชาญ /ผู้มีประสบการณ์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.4) ใช้สื่อในกองถ่าย

8. เมื่อพิจารณาว่านักแสดงละครโทรทัศน์ไทยใช้สื่อในแต่ละวัตถุประสงค์ในระดับใดมากที่สุดพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ในระดับมาก หาคำรู้และทักษะด้านการแสดง (ร้อยละ 46.0) พัฒนาความรู้และทักษะสู่อาชีพอื่น (ร้อยละ 48.4) พัฒนาบุคลิกภาพ (ร้อยละ 45.3) ฝึกทักษะตนเองให้เป็นบุคคลสาธารณะ (ร้อยละ 46.0) ฝึกทักษะการสื่อสาร (ร้อยละ 43.2) สร้างทัศนคติที่ดีให้กับตนเอง (ร้อยละ 45.6) สร้างทัศนคติที่ดีด้านการแสดง (ร้อยละ 51.2) และเพื่อหาคำความบันเทิง (ร้อยละ 41.8) ส่วนการใช้สื่อเพื่อหาความรู้ด้านการเมือง (ร้อยละ 46.0) หาคำรู้ด้านเศรษฐกิจ (ร้อยละ 46.3) และหาความรู้ด้านสังคม (ร้อยละ 41.1) นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้ในระดับปานกลาง

9. เมื่อพิจารณาว่าสื่อแต่ละสื่อที่นักแสดงละครโทรทัศน์ไทยมีการได้มาอย่างไรพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้สื่อทุกสื่อมาด้วยการซื้อเอง ได้แก่ หนังสือ / ตำรา (ร้อยละ 89.1) โทรทัศน์ (ร้อยละ 87.4) วิทยู (ร้อยละ 84.2) หนังสือพิมพ์ไทยรายวัน (ร้อยละ 74.4) นิตยสาร (ร้อยละ 73.7) อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 79.6) เครื่องคอมพิวเตอร์ / โน้ตบุ๊ก (ร้อยละ 77.9) ดาวเทียมดีวีดี / ซีดี / วีซีดี (ร้อยละ 78.6) และวีดีโอ (ร้อยละ 68.4)

10. เมื่อทำการวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน พบว่ามีจำนวนการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง ร้อยละ 56.1 และมีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง ร้อยละ 43.9 และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่เห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ

11. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า เพศ และบทบาทในการแสดง มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดย กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตัวเองสูงมีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย และกลุ่มตัวอย่างที่รับบทบาทการแสดงเป็นพระเอก / นางเอก ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูงมีจำนวนมากกว่าบทบาท พระรอง/นางรอง ตัวตลก ตัวร้าย และตัวประกอบ ส่วนอายุ ระดับการศึกษา รูปแบบการดำเนินชีวิต และประสบการณ์ด้านการแสดง พบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง

12. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้กับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย จำแนกตามวัตถุประสงค์การใช้สื่อพบว่า วัตถุประสงค์การหาความรู้ด้านการสังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. มีนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย ประมาณร้อยละ 64 เท่านั้น ที่ใช้สื่อเพื่อการหาความรู้ และทักษะด้านการแสดงในระดับมากถึงมากที่สุด ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้นักแสดงละครโทรทัศน์ไทยเห็นความสำคัญของการหาความรู้และพัฒนาทักษะด้านการแสดงเพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดต่อการประกอบอาชีพ นักแสดงละครโทรทัศน์ ทั้งนี้เพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนาของวงการละครโทรทัศน์ไทยให้มีคุณภาพและมีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยพบว่าบทบาทของนักแสดงละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ต่อระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง นั้น เมื่อวิเคราะห์แต่ละบทบาททำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่รับบทบาทพระเอก / นางเอก มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูงจำนวนมากกว่าบทบาทอื่น ซึ่งโดยปกติบุคคลทั่วไปควรมีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง จึงจะสามารถทำงานต่างๆ ได้อย่างประสบความสำเร็จ ตระหนักถึงความรับผิดชอบในตนเองและผู้อื่น มองโลกในแง่ดีและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นนักแสดงละครโทรทัศน์ที่ได้รับบทบาทอื่นนอกเหนือจากบทพระเอก/นางเอก ควรพัฒนาตนเองให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูงด้วยเช่นกัน
3. ในระหว่างรอเข้าฉาก พบว่า นักแสดงละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่ มีการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้บ่อยครั้งในแต่ละวันประมาณ 3-4 ชั่วโมง ดังนั้นผู้จัดละคร หรือ ผู้ที่เห็นความสำคัญของการพัฒนานักแสดงละครโทรทัศน์ ควรจัดเตรียมสื่อต่างๆ ไว้อำนวยความสะดวกให้กับนักแสดงละครได้ใช้ศึกษาหาความรู้ เช่น โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสื่อทั้งสองชนิด กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่ามีค่าในระดับมากที่สุด และมีการใช้ในระดับเป็นประจำและบ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้กับการเห็นคุณค่าในตนเอง กับบุคคลอาชีพอื่น เช่น นักกีฬา นักร้อง เป็นต้น
2. ควรศึกษาเพื่อพัฒนาลักษณะของสื่อเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและอำนวยความสะดวกสำหรับอาชีพ นักแสดงละครโทรทัศน์ไทยโดยเฉพาะ
3. ควรศึกษาเนื้อหาความรู้ หรือทักษะที่จำเป็นสำหรับนักแสดงละครโทรทัศน์ไทยและจัดทำเป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย